

ville føre nye Henvendelser med sig, hvori Andrageren vilde søge at imødegaa den anførte Begrundelse eller ønske den yderligere uddybet. Saafremt man forsøgte at overvinde de administrative Vanskeligheder ved Anvendelse af et System med standardiserede Motiveringer („Den vanskelige Valutasituation“ o. s. v.), vilde der næppe være vundet meget. I denne Forbindelse bemærkes i øvrigt, at det ofte er ret komplicerede, eventuelt handelspolitisk ømtaalige Forhold, som ligger bag de trufne Afgørelser, saaledes at man ikke vilde kunne nøjes med at fremdrage en enkelt Side af Sagen som Begrundelse for Afgørelsen, men maatte gøre Rede for alle de forskellige Momenter, der spiller ind med større eller mindre Vægt.

Til Orientering med Hensyn til Omfanget af Direktoratet for Vareforsynings Virksomhed skal man oplyse, at Direktoratets indgaaede Post i 1946 androg ca. 1,7 Mill. Forsendelser.

Det tilføjes, at det her omhandlede Spørgsmaal for nogen Tid siden er taget op til Undersøgelse i et Underudvalg under Forvaltningskommissionen.

ad 5.

Man er ikke bekendt med, at der i Priskontrolraadet for Tiden forhandles om Fastsættelse af Maksimalpriser paa Omraader, der ikke tidligere har været inddraget under Prisordninger, og ved Forespørgsel i Priskontrolraadet har man faaet bekræftet, at noget saadant ikke er Tilfældet. Hvad specielt angaar Spørgsmaalet om Forlagsvirksomhed, kan det oplyses, at Prisdirektoratet den 24. August 1944 udstedte en Bekendtgørelse, hvorved der blev fastsat Maksimalavancer for Boghandlernes Forhandling af Bøger, Tidsskrifter m. v. I denne Forbindelse blev det paalagt Forlagene at drage Omsorg for, at de Rabatnedsættelser, som Bekendtgørelsen medførte, i deres fulde Omfang blev anvendt til Nedbringning af Udsalgspriserne, og det blev i en Pressemeddelelse tilkendegivet, at Prisdirektoratet vilde føre løbende Kontrol med, at Forlagene overholdt Bestemmelserne. I Konsekvens heraf har Direktoratet i 1947 indkrævet Regnskaber fra en Række Forlag, og en foreløbig Opgørelse, der omfatter 13 Forlag, viser en Stigning i Nettofortjenesten fra 1938 til 1945 fra 2,5 pCt. til 11,1 pCt., i Beløb fra 304 000 Kr. til 3 314 000 Kr. Paa Grundlag af disse Oplysninger har Direktoratet haft en Forhandling med Forlæggerforeningen, hvorunder det fra Direktoratets Side blev fremhævet, at den stærke Stigning i Nettofortjenesten maatte anses for stridende mod Prislovens Bestemmelser, og det blev aftalt, at Direktoratet til de enkelte Forlag skulde fremsende en foreløbig Opgørelse over den Fortjeneste, der efter Direktoratets Formening maatte anses for ulovlig, hvorefter denne Opgørelse skulde danne Grundlaget for de videre Drøftelser i Sagen.

J. O. Krag.

Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Forlængelse og Ændring af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v.